

قطعنامه شورای مرکزی سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) پی آمدهای احتمالی حمله آمریکا به عراق در مناسبات ایران و آمریکا سیاستهای ما

- ۱- اکنون که نیروهای نظامی آمریکا بر دروازه عراق ایستاده‌اند، معنای اظهارات بوش، که عراق، ایران و کره شمالی را عناصر محور شرارت نامید، و ابعاد گسترده این انتساب، آشکارتر شده است.
- ۲- آن اظهارات تجلی تصمیمی سیاسی در هیأت حاکمه آمریکاست، که با فروپاشی نظام دو قطبی سر برآورده است؛ تصمیمی که اگر چه امروز در مواجهه با عراق زیر پوشش مبارزه با تروریسم و خطر سلاحهای کشتار جمعی پیش برده می‌شود، اما بر استراتژی شکل گرفته آمریکا برای حفظ و بسط فرادستی آن بر رقیبان موجود، تغییر نقشه ژئوپلیتیکی جهان، تسلط بر غنی‌ترین منطقه نفتی جهان و فراتر از آن، و پیش محاصره هر رقیب احتمالی است. تأمین هژمونی آمریکا بر جهان، جوهر "نظم نوین جهانی" است که هیأت حاکمه این کشور برای رسیدن به آن حرکت می‌کند.
- ۳- اگر سرنوشت عراق، چنان که دولت آمریکا می‌خواهد، رقم بخورد قابل پیش‌بینی است که در فردای آن نقش و نفوذ آمریکا در عراق و در منطقه فزونی یابد و مهمترین وجه منطقه‌ای این نقش و نفوذ، در مناسبات بین ایران و آمریکا بروز کند. اگر امروزه می‌توان از آمریکا به عنوان فاکتوری مؤثر در حیات سیاسی ایران سخن گفت، در شرایط مفروض آتی آمریکا همچون آکتوری در کشور ما عمل خواهد کرد.
- ۴- مناسبات تنش آلود بین ایران و آمریکا در اثر سیاست‌های متقابل دو کشور تشدید گردیده است. چنین مناسباتی تا بحال لطمات سنگینی به منافع ملی ایران وارد آورده است. ادامه این تشنجات درحد درگیری‌های نظامی موجب نگرانی همه نیروهای صلحجو و دمکرات در سطح ایران و جهان گردیده است. تلاش‌های آمریکا برای شکل دادن به یک آلترناتیو حکومتی مطلوب خود و تهدید مداخله نظامی این نگرانی‌ها را تشدید کرده است.
- ۵- مناسبات تنش آلوده امروز بین ایران و آمریکا نه فقط توسط عملکرد دولت آمریکا و استراتژی شکل گرفته آن، بلکه با سیاست خارجی جمهوری اسلامی نیز تعیین می‌شود: صدور انقلاب هنوز رسماً از اهداف سیاست خارجی جمهوری اسلامی حذف نشده است؛ جمهوری اسلامی تاکنون یکی از عوامل سنگ‌انداز در روند صلح خاورمیانه و از تقویت‌کنندگان جریان بنیادگرا در ممانعت از تحقق صلح بوده است؛ علیرغم تکذیب پاره‌ای از مقامات جمهوری اسلامی دایر بر عدم پیگیری برنامه‌های هسته‌ای نظامی، هنوز تردید در این باره بسیار است. بعلاوه نقض خشن و گسترده حقوق بشر در ایران توسط حاکمیت فقها کمتر نیرویی را برای پشتیبانی فعال از آن در عرصه بین‌المللی باقی گذاشته است.
- ۶- بسیاری از وجوه مناسبات آتی ایران و آمریکا و تبعات آن ناروین‌اند، اما قطعی است که هرگونه تجاوزگری دولت آمریکا می‌تواند تحول عمیقی را که در جامعه ما جاری است، متأثر کرده و به انحراف کشد. تلاش برای رسیدن به توافق با محافظه‌کاران و نیز برای سمت دادن مطلوب و مورد نظر آمریکا به تحولات جامعه ما از طریق ایجاد آلترناتیو خاص خود، یا مداخله نظامی با همه تبعات آن، از زمره وجوه ممکنه این مناسباتند.

۷- مقابله با این تهدیدات، با مبارزه‌ای علیه تجاوزگری و مداخله‌جویی آمریکا از سویی و نیروهایی در حاکمیت که تنش در مناسبات با آمریکا را دستاویزی برای تحمیل نظامی‌گری بر کشور و یا موجبی برای حراج منافع ملی ما قرار می‌دهند، میسر است. این مبارزه در برابر سیاست تنش‌افزای دولت آمریکا می‌ایستد و آن را با مبارزه برای تحول دموکراتیک جامعه ایران توأم می‌کند. مبارزه علیه سلطه‌جویی آمریکا با مبارزه برای حذف ولایت فقیه از ساختار حکومتی و تغییر قانون اساسی می‌تواند و باید سخت‌گیرانه خورده شود.

۸- این مبارزه قطعاً از حمایت گسترده مردم ایران و نیروهای وسیعی در سطح جهان برخوردار خواهد شد. تظاهرات ضد جنگ در روزهای اخیر در سراسر دنیا، مقاومتی که در شورای امنیت علیه سیاست آمریکا در قبال عراق شکل گرفته است، و مقدم بر این‌ها، خواست تحول در جامعه ایران، که از اعماق آن برمی‌خیزد، نیروهای حمایت از این سیاست‌اند. چنین سیاستی می‌تواند بر نیروی گسترده جهانی برای صلح و نیروی ملی عظیم برای تحول در جامعه ما اتکاء کند.

۹- منافع ایران در گرو شکل‌گیری و حرکت نیروی متحد و مصممی است برای پیشبرد و تحقق سیاست بدیل: علیه مداخله‌جویی آمریکا، برای نفی نظام سیاسی مبتنی بر ولایت فقیه.

سیاستها:

– ما بر لزوم اتحاد نیروهای جمهوریخواه - دموکرات تأکید ویژه می‌کنیم. اتحادی که اتخاذ سیاستی ملی و صلحجویانه را، بعنوان سیاست بدیل جمهوری اسلامی، از ارکان خود بشناسد؛

– هم با سیاستی که دولت آمریکا را به مداخله در ایران و آلترناتیوسازی ترغیب می‌کند و هم با سیاستی که تجاوزگری این دولت را محملی برای دفاع از جمهوری اسلامی قرار می‌دهد، مخالفیم. سیاست بدیل ما در عرصه جهانی مقدماتاً بر نیروهای صلح و دموکراسی و در عرصه ایران بر مخالفت با هرگونه سلطه‌طلبی و حکومت دینی استوار است.

– از فشار سیاسی بین‌المللی به جمهوری اسلامی برای پیوستن به سیاست تشکیل دو دولت مستقل اسرائیل و فلسطین در کنار یکدیگر و رعایت اکید حقوق بشر استقبال می‌کنیم. ما خواهان قطع مداخلات جمهوری اسلامی در کار صلح خاورمیانه، قطع حمایت از گرایش‌های ضد صلح و افراطی‌گری، و مشارکت در روندهای صلح بر پایه قطعنامه‌های سازمان ملل هستیم.

– ما مخالف توسعه فعالیت‌های هسته‌ای ایران و خواهان ادامه و گسترش همکاری‌های ایران با آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای در امر نظارت بر تأسیسات هسته‌ای، تأمین امکان بازدید بدون اعلام قبلی این آژانس از تأسیسات مذکور و امضای قراردادهای ناظر بر این امر توسط جمهوری اسلامی ایران هستیم.

– ما از وجود روابط رسمی و گفتگو بین ایران و آمریکا، و ممانعت از گسترش تنش‌های بین آنها استقبال می‌کنیم.

شورای مرکزی سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

اسفند ماه ۱۳۸۱